YAŞADIĞIMIZ SORUNLAR

Yazan: **Tarık Ziyad** - 5 Nisan 2008

Bireysel hak ve özgürlüklerin, çağdaş demokrasinin kurumsallaştığı ülkelerde sorunsuz kullanıldığı görülmektedir.
Türkiye gibi ulus devletlerin kendilerine uygun resmi ideolojilerinin olması bireylerin tercihlerini ,yaşamlarını dizaynı söz konusudur.
Devletin ulusal devlet olması, farklı etnik ve dinsel kimliklerin sahiplerini yasal ve anayasal baskı altında tutmasını doğurmaktadır.
Bu baskılar anayasalar ve yasalar kapsamındadır,İran ve Türkiye aynı bölgede olmalarına rağmen farklı yönetim biçimine sahiptirler.
Türkiye'de laik demokratik devlet adına bireysel özgürlükler kısıtlanırken, ulusal yazılı ve görsel basından öğrendiğimiz kadarıyla İran da ise din adına kısıtlanır. Örneğin; İran da kadınların başlarını örtmeleri zorunluyken, Türkiye'de başlarını örtmeleri yasaktır.
İran'da anayasayı koruma kurulu vardır, üyeleri de ulemalardır.
Türkiye'de anayasa mahkemesi vardır, üyeleri de laisizim yanlısı resmi ideoloji ve devletin koruyucusudurlar.
Her iki ülkedeki rejimlerin anti demokratik otoriter, ideolojik devleti oluşturduğu görülmektedir..
Türkiye'de var olan siyasi, etnik ve dinsel temeldeki örgütlenme ve faaliyetlerinde yaşanan sorunlar, bireylerin tercih ve kendilerini tanımlamasında da yaşanmaktadır.
Devletin varlığı ve bölünmez bütünlüğü bireylerin hak ve özgürlüklerinin üstündedir.
Devletin, sosyal, siyasal ve ekonomik yapıyı dizayn etmesi, demokrasinin kurumsallaşmasını önlemiştir. Dizaynı yapan, devleti elinde bulunduran elit kadro Osmanlı İmparatorluğu'nun askeri ve sivil bürokratları yada onların çocukları daha sonrada torunlarıydı.
Bu oligarşik yapılanmanın bilinen son temsilcilerinden biri sayın Bülent Ecevit'ti. Dedesinin Osmanlı da yüksek bürokrat olduğu, Arabistan'da mülkleri olduğu, Ecevit'e miras kaldığı ulusal basınımızda yazıldı. Dini referanslı yönetiminde çoğulculuk ve ümmetçilik anlayış ve uygulamasını devletin olmazsa olmazı yapan Osmanlı'yı inkâr üzerine kurulan yeni ulusal temeldeki Türk devleti son bir kaç yıldır ne hikmetse Çanakkale'yi, Allahüekber dağlarını ve Sarıkamış'ı faciasını hatırlattı. Devlet Faciaya neden olanları aklama çabası içine girdi. Yıllardır Çanakkale savaşları ve şehitlerini anma programlarını irticacı olarak suçlanan vakıf ve dernekler yapardı, şimdilerde devlet ricali, ulusalcılar kol kola Çanakkale'de yaşananları yad ediyor. Çanakkale savaşlarında gazi ve şehit olanların etnik köken ve dini inançlar bağlamında, kürt, Türk, laz, çerkez, aleviler ve sünnilerden olduğu bilinmektedir.. Çanakkale savaşları mevcudiyeti devam eden Osmanlı İmparatorluğu ordularının, Almanlar'la birlikte yaptıkları savunma savaşlarıdır. Ordunun başkomutanı Alman Genarali Liman Von Sanders'tir. Kaldı ki resmi tarih Almanların belirleyiciliğini göz ardı eder. Ulusalcıların

ifade ettikleri gibi orada yeni Türk devletinin ve ulusal bilincin temelleri atılmadı, savaşan ve şehit olanların ne adına hangi amaçla orada olduklarını Mehmet Akif Ersoy Çanakkale şiirinde veciz sözleriyle anlatılmaktadır.. Çanakkale direnişinde omuz omuza düşmana karşı koyan ve şehit olan Diyarbakırlı Memiş'le Amasyalı Mehmet'in amacı vatanı ve dini savunmaktı, birilerin ifade ettiği gibi yeni Türk devleti ve ulusal bilincin temeli orada atılmadı. Yeni ulusal devletin temelleri 29 Ekim 1923'den sonra oluşturulan ikinci meclisle şekillenmeye başladı. Günümüzde devlet, kendine has resmi ideolojisine uygun yaptırımları ve yok saymalarıyla sorun yaratmaya devam ediyor.

Ne garipdir ki devlet inkâr ve yok saydığı sosyal ve kültürel değerleri, farklı etnik ve dinsel kimlikleri tanımak zorunda kalıyor. Seksen yıldır Ulusal devlet ve yeni ulus yaratma amacıyla yok saydığı Kürt lerin varlığını hatırladı,kutlanmasını yasakladığı bu uğurda insanların öldürüldüğü,Nevroz bayramını devlet in sivil ve askeri bürokratları aslına uygun kutlamaya başladılar. Üstünden atlanılan ateşlerin bir olmasına rağmen atlayanların amaçları farklılık arz ediyor.

Hükümetin Kürt sorununa bakışı devletin kurumsal anlayışından farklı değildir. Hazırlanan ekonomik paket ve sürdürülen askeri operasyonlar çözüm getirmeyecektir. Sadece terörü geriletecektir..Devletin ulusal temelde bölge insanlarına yönelik asimilasyon uygulamaları, öngörülenin aksine, Kürtlerde ulusal bilinci geliştirmiştir. Bu bilincin gelişmesi, yeni siyasi sosyal ve kültürel toplumsal talepleri isteyenleri kitleselleştirmiştir.

Hükümetin ekonomik paketine rağmen Kürt sorunu kimlik tanıma bağlamında devam edecektir. Artık sorun ekonomik yetersizlik sebepli olmaktan çıkarak, Kürtlerin gelişen ve kitleselleşen siyasal ve kültürel kimlik talebinin devlet tarafından tanınması sorunudur..

Devletin etnik, laisizm ve dinsel kökenli sorunları mevcut anayasa ve yasalarıyla çözemeyecektir. Devletin resmi ideoljisine uygun Anayasası çözümün önündeki en önemli engeldir. Kısaca ifade etmek gerekirse 80 yıldır uygulanan paradigma iflas etmiştir.

Çanakkale'de ve sonrası yaşanan kurtuluş savaşında şehit ve gazi olan Mehmetler, Memişler, Ahmetler, Ayşeler ve Fatmalar, torunlarının inançlarını yaşamada ve kendilerini istedikleri gibi tanımlamada yaşadıkları sıkıntıları görebilselerdi Çanakkale ve Kurtuluş Savaşlarının sonuçları nasıl olurdu.

Yorum Ekle

Tarık Ziyad